

‘IK LEER LIEVER EEN LEVENSLES DAN EEN PASSEERBEWEGING’

‘Ik leer liever een levensles dan een passeerbeweging’, zegt Terence Arnaud (foto), die vanaf dit seizoen een van de assistent-trainers is van Feyenoord Soccer Schools. Doordat hij is opgegroeid in een achterstandswijk en zelf veel op straat heeft gevoetbald, is hij zeer goed bekend met de doelgroep van Feyenoords maatschappelijke activiteiten en weet hij precies met welke problemen kinderen te maken krijgen die hij tegenwoordig voetbaltraining geeft.

‘Ik zie voetbal als een middel om mensen te bereiken. Als je controle over de bal kunt hebben, kun je ook controle over je leven krijgen. Voor mij gold dat vroeger letterlijk. Ik ben opgegroeid in de Beverwaard in een achterstandswijk, waar veel criminaliteit heerste. Ik had problemen op school en verkeerde vrienden. Vanaf het moment dat mijn vader me lid maakte van een voetbalclub, ging alles beter. Ik kon mijn energie kwijt, werd rustiger en op school haalde ik betere resultaten. Voor mij is voetbal mijn redding geweest, het loopt als een rode draad door mijn leven.

Veel van mijn vrienden van vroeger zitten in de gevangenis, zijn verslaafd of overleden. Zelf heb ik dankzij het voetbal controle over mijn leven gekregen. Juist die controle ontbreekt vaak bij jongens op straat. Ze hebben het idee dat alles voor ze wordt bepaald en dat ze hun lot niet in eigen handen hebben.

Voor mij was het vroeger heel belangrijk dat ik een doel had om naartoe te werken. Ik merk nu op straat dat er veel jongens zijn die geen doelen hebben. Die jongens wil ik helpen, waarbij ik voetbal als middel gebruik. Wat helpt is dat ik dingen kan met een bal die niet iedereen kan. Op vrij jonge leeftijd ben ik van veldvoetbal overgestapt naar zaalvoetbal en kwam ik in aanraking met de straatvoetbal-scene die toen in opkomst was. Ik ben in die tijd benaderd door Edgar Davids met de vraag of ik voor zijn straatvoetbalteam wilde spelen. Met dat team zijn we de hele wereld over gereisd voor toernooien, shows en promotieactiviteiten. In Koeweit hebben we bijvoorbeeld een maand lang een toernooi gespeeld, waar wij werden geïntroduceerd als de beste straatvoetballers van de wereld. Dat was een leuke, maar moeilijke tijd. Ik ben namelijk een vrij rustige jongen, maar stond opeens in de schijnwerpers. Daar heb ik heel veel van geleerd.

Door een truc uit te voeren bij een clinic, kan ik de aandacht krijgen van kinderen. Als ik op straat voetbal, ben

ik een soort magneet voor die jongens. Die willen me dan opeens van alles vragen. Als je op die manier hun aandacht kan krijgen, kun je daarna ook je boodschap overbrengen. Voetbal is daartoe een middel, maar ik leer kinderen liever een levensles dan een passeerbeweging.

Zelf probeer ik tegenwoordig een rolmodel te zijn voor de kinderen. Toen ik jong was, gaf niemand een cent voor mij. Nu werk ik voor Feyenoord, heb ik de halve wereld gezien als straatvoetballer en ben ik bezig een eenmanszaak op te zetten. Veel jongens van de straat denken dat zo iets voor hen niet mogelijk is, totdat ze zien dat ik ook maar gewoon Terence uit de Beverwaard ben. Ik kom niet van een andere planeet dan zij.

Wat ik kinderen vooral wil bijbrengen is dat je heel veel kunt bereiken als je een doel voor ogen hebt en er alles aan doet om dat doel te bereiken. Ook daarin is voetbal weer een metafoor, want als je voetbalt zonder doelen, kun je beter niet voetballen. Dan zou het een eindeloos spel zijn.’

Feyenoord Magazine besteedt op deze plek maandelijks aandacht aan de projecten waarmee Feyenoord de samenleving op een positieve manier probeert te beïnvloeden. Trainers van Feyenoord Soccer Schools worden geregeld door Feyenoord ingezet voor clinics en trainingen in de wijken en op scholen in het kader van bijvoorbeeld Scoren in de Wijk en de Feyenoord Street League. Op die manier is de kwaliteit van deze activiteiten altijd gewaarborgd.